

تشکیل بلورهای نادر در نتیجه اولین انفجار هسته‌ای جهان

با گذشت دهه‌ها از اولین انفجار هسته‌ای جهان، هنوز مواد جدیدی کشف می‌شود که ترکیبات شیمیایی عادی نمی‌توانند توضیحی برای آنها ارائه کنند.

با گذشت دهه‌ها از اولین انفجار هسته‌ای جهان، هنوز مواد جدیدی کشف می‌شود که ترکیبات شیمیایی عادی نمی‌توانند توضیحی برای آنها ارائه کنند.

به گزارش ایسنا، وقتی اولین بمب هسته‌ای در سال ۱۹۴۵ در محل ترینیتی منفجر شد، شن‌های بیابان آن منطقه را به آزمایشگاهی منحصر به فرد برای دانشمندان تبدیل کرد.

به تازگی، محققان یک کلاترات کلسیم-مس-سیلیکون ناشناخته را در بقایای آزمایش هسته‌ای ترینیتی ۱۹۴۵ کشف کرده‌اند. این کریستال مکعبی و قفس‌مانند که در اثر انفجار ایجاد شده است، نشان دهنده اولین کلاترات تولید شده توسط یک انفجار هسته‌ای است. جالب اینجاست که این بلور را نمی‌توان در یک آزمایشگاه استاندارد ساخت. محققان دانشگاه فلورانس در مقاله تحقیقاتی خود نوشتند: ما از کشف یک کلاترات نوع اول Ca-Cu-Si که قبلاً ناشناخته بود و در طول آزمایش هسته‌ای ترینیتی در سال ۱۹۴۵ تشکیل شد، خبر می‌دهیم؛ اولین کلاترات تایید شده از نظر کریستالوگرافی که در بین محصولات انفجار هسته‌ای شناسایی شده است.

بلوری که از آتش هسته‌ای متولد شده است
کلاترات‌ها شگفتی‌های معماری دنیای میکروسکوپی هستند. این بلورها از «قفس‌های» اتمی تشکیل شده‌اند که اتم‌های مهمان را در داخل خود به دام می‌اندازند.

بر اساس این مطالعه، این ماده قبلاً ناشناخته، یک کلاترات نوع اول است که از کلسیم، مس و سیلیکون تشکیل شده است. این نسخه خاص مکعبی است و دارای اشکال هندسی مانند دوازده وجهی‌ها است. ساختار آن دارای یک قفس مولکولی است که از یک چارچوب سیلیکون-مس ساخته شده و یک شبکه سفت و سخت تشکیل می‌دهد. این قفس‌های هندسی اتم‌های کلسیم مهمان را به دام می‌اندازد و یک آرایش پایدار اما عجیب و غریب از ماده ایجاد می‌کنند که در شرایط محیطی عادی رخ نمی‌دهد.

برای ایجاد آن، طبیعت به شرایط خاص و شدید و دور از تعادل ۱۶ ژوئیه ۱۹۴۵ نیاز داشت. ما در مورد میلیون‌ها درجه گرما، فشار اتمسفر خردکننده و یک فرآیند خنک‌سازی آنقدر سریع صحبت می‌کنیم که اساساً اتم‌ها را در هوا منجمد کرد، قبل از اینکه بتوانند به حالت عادی برگردند.

این شرایط امکان تشکیل فازهای غیرتعادلی را فراهم می‌کند. موادی که به سادگی نمی‌توان با استفاده از سنتز آزمایشگاهی مرسوم ایجاد کرد.

تصاویر اتمی
تأثیر واقعی این کشف در آنچه در مورد قوانین اساسی فیزیک به ما می‌آموزد، نهفته است. این کریستال‌ها بخشی از فیزیک را ثبت می‌کنند که انسان‌ها تقریباً هرگز مستقیماً شاهد آن نیستند. به گفته محقق ارشد، لوکا بیندی، این ساختارهای میکروسکوپی به ما کمک می‌کنند تا درک کنیم که ماده در طول سایر رویدادهای کیهانی پرانرژی، مانند برخورد رعد و برق، برخورد شهاب سنگ و حتی برخورد سیارات، چگونه رفتار می‌کند. در نهایت، یافته‌های جدید می‌توانند شکاف بین انفجارهای ساخته دست بشر و پدیده‌های کیهانی را پر کنند و داده‌های حیاتی جدیدی را برای کانی‌شناسی و فیزیک ماده چگال ارائه دهند.